

॥ खंड ०७ ॥

॥ पलट खंड ॥

॥ पलट ओवी नं. ११ ॥

॥ माझी नाम गाई बरी हो खंड-०२/ओवी-३७ ची पलट ओवी ॥

॥ भजराम गाय माझी खरी ॥

॥ भजराम गाय माझी खरी । पृथ्वी, झाली इच्या उदरी ।

हे होय पुर्विची दोरी । सोहंम्, नांदते माझ्या घरी ॥ घृ ॥

॥ कार केला भुम्मेवरी । सावध, आहे यवगावरी ।

या मायेची ही गाही । झाली खरी ॥

॥ गाईचे तीन पाय । तीन, खुम्मी उभे आहे ।

गाईचा चवथा पाय । यवगावर सावध आहे ॥

॥ ऐसे कितीक झाले बेईमान । याहीची, पुस देव घेईन ।

जे नाही झाले बेईमान । त्याहीला, नामी सांभाळन ॥ ०४ ॥

॥ आहो बाळ तुझा तान्हा । पाजला, अमृताचा पान्हा ।

हे होय चतुर्पंता गाय । ईचा, भेद कोण पाहयं ॥

॥ हे होय अनंत रूपाची गाय । देहे, धरून उभी आहयं ।

यवगा वरत सावध आहयं । बाळाचं केलं साहयं ॥

॥ गाईच्या पोटी आले केवळ । पृथ्वी, वसवलं गोकुळ ।

महाराज राखे गाई । याहीनं, तारळी नरदेही ॥

॥ यवर्णी आली विठामाई । तुज विन कोणी नाही ।

हे होय अनाथाची आई । संभाळ, करते मायबाई ॥०८॥

॥ गाईचा शकुन आला खासा । वेल, वाढवला मानवाचा ।

दिवस आला यवगाचा । करोडो, वर्षे आयुष्याचा ॥

भजने :-

॥ गाय गाय गाय । गाय सर्वत्राची/अवघ्याची माय ।

तिरभवना मध्ये राहे । पंडीता भेद तु पाहे ॥ गाय गाय गाय..

॥ पलट खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. १२ ॥

॥ मिर्तलोकची राज महीमा खंड-०२/ओवी-३८ ची पलट ओवी ॥

॥ या स्थळाची राज महीमा ॥

॥ या स्थळाची राज महिमा । देवा तुम्हाले ।

आता विनवितो हृदयी । धरलं बाळाले ॥ घृ ॥०९॥

॥ मदत या सावाची, या रायानं । शुद्ध, धरली राजाची ।

याहीच्या पाशी शिकका मोहर । आहे इश्वर-पुनाची ॥

॥ राया आहे दैवान । अवघं, आहे रायाच धन ।

याहीच्या घरी आहे हो । रत्नाची खाण ॥

॥ माया लावुन या रत्नाची । राया करते जतनं ।

आत्मा सद्वारामाले उजीड झाला । याहीच्या नामानं ॥०८॥

॥ माय हे माउली, गिरजा रूपी । रूपात येवुनं ।

अमृताचा प्याला पाजला इनं । प्रेम लावुनं ॥

॥ भरले अमृतान घट निर्मळ आहे । रावा-सावाचा पंथ ।

हेच देव उभे याहीला । विनवितो सद्वोनितं ॥

॥ समुद्राची खेप बळ कीले । या देवानं ।
आता गवसलं केणं परवेश । दिसले डोळ्यानं ॥

॥ राज ऐस थोर देउळ । केलं तयार ।
या देवळाची महिमा धनीदेव । उभे कारागीरं ॥०८॥

॥ चौ-ताळाची केली रंचना । या देह देवळावर ।
चंद्र सुर्य जडीत केलं । या देवळात उजेड ॥

॥ देउळ आले रूपात चांगले । ओळखाना येथी ।
या धन्याच्या कृपेन रयत । नांदते इथी ॥

॥ बहु दिवसाची वस्ती चांगली । ओळखाना इथी ।
याच देवळ मध्ये आहे या । देवाची वस्ती ॥

॥ या देवळाची उमर आता । आली भारास ।
अमर पद दिलं या रायानं । या देहीसं ॥ १२ ॥

भजने :-

॥ ईश्वर मुखी मन पवन । पुन्हा बोलला ।
या विठ्ठलानं बाळ गोपाळचा । वेल वाढवला ॥

॥ ईश्वर मुखी मन पवन । पुन्हा बोलला ।
या विठ्ठलानं बाळ गोपाळचा । वेल वाढवला ॥

॥ पलट खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. १३ ॥

॥ एक बाग लावला खंड-०३/ओवी-०९ ची पलट ओवी ॥

॥ हा बाग विठ्ठलाचा होय ॥

॥ हा बाग विठ्ठलाचा होय । सावळ, देव राखन आहयं ।
या बागाचा धर्म रायानं । केला संभाळं ॥ ०९ ॥

॥ औट हाताचे हे वावर केले । सत्वधीर यामध्ये नागर धरले ।
काम-कोध मद-मत्सर । डंब-अहंकार, हे बैल सहा जुतले
सत्वगुण मुखी सिध्दांत वेद बोलले ॥

॥ चौ-ताळावर एक विहीर । या विहीरीचे हेच होय नहर ।
चतुराई माळीन ही आहे । बहु चातुर ॥

॥ इने वाफे वळ्हवले बहात्तर । गुलाव कन्नेर फुल आहे चौफेर ।
एकविस भरले अंबार । चौदा मंडळ आहे बराबर ॥ ०४ ॥

॥ बम्हया हाती हे बाग लावले ।
या विष्णुनं या बागाचे । पाळणं चांगले केले ।
या महादेवानं कृपा दृष्टीनं । बाग चांगले पाहले ॥

॥ हा बाग पंचरंगी खुलला ।
बाग पाहुन विठ्ठल देव मनी दंग झाला ।
आत्मा सदारामाने बागात येवुन । उजीड चांगला केला ॥०६॥

भजने :-

॥ ईश्वर मुखी मन पवन । पुन्हा बोलला ।
या विठ्ठलानं बाळ गोपाळचा । वेल वाढवला ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥